

Dagens Dikt. En dag i skogen

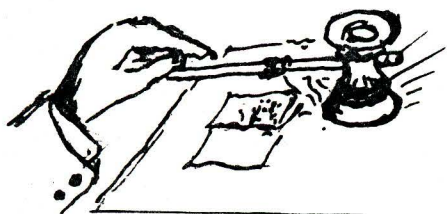
Nu börjar dagen randas
i skogens pelarsal
och vinden höres brusa
i lind och asp och al
Och över getporsmyren
där dimman ligger tät
dimslöjor blir till älvor
i dans med lätta fjät
och älgen står och betar
av myrens odonris
och porsens blommor doftar
bland ljung och blåbärsris.

Nu brinner morgonrodnad
i öster purpurrod
och daggens pärlor glittra
i morgonsolens glöd
Se, näckrosen den blommar
i skogstjärn mörk och sval
och genom trädens kronor
en vindpust sakta drar
Där under granens skugga
Linnean står i blom
Ja, vart man vänder blicken
finns blommor i rikedom

Nu synes dimman lätta
och solen lyser klar
och Göken höres ropa
i skogens gröna sal
En trampad viltstig
leder hän över myr och mo
till grytet invid berget
där räven har sitt bo
Hör bäcken porlar muntert
i dalen skön och sval
där kabbelekan blommar
bland hägg och asp och al.

Alexis Blomberg

All årsmöte med förhoppningar

Lördagen den 7 mars hölls Gillets årsmöte. Berättelsen om vad som hänt under 1986 innehåller en hel del glimtar av ljus. Medlemmarna har under året flitigt deltagit i upprustningsarbeten på Trädgårdstorp. Och flera är att vänta. Övriga aktivitetsområden redovisar också en goda insatser med förhoppningar om en bra fortsättning.

Vid det här mötet avgick vår sekreterare sedan många år, Christina Furuliden. Hon ersattes av Gun Carlsson. Ett tack till Christina och en Lycka-till-önskan till Gun.

Mötet leddes av Lars-Gunnar Lindström. Den efterföljande förtäringen - smakade jättegott - hade anskaffats av Ingrid Avelin.

Våva in det förflutna i nutiden.

Rubriken är ett citat ur ett TV-program av Anja Notini. Men visst är detta vad vi sysslar med i Gillet - på vårt Trädgårdstorp. Här samlas man för att studera hur det var. Hur det är vet vi ju. Vi kan jämföra och värdera lära oss förstå hur de före oss medverkade till att ge oss dagens samhälle.

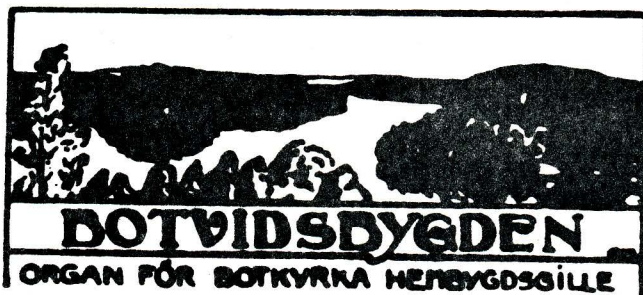
Styrelsen arbetar med många olika uppslag. Fastlagt är att vi - i den mån vi får bidrag från myndigheter - skall bygga vidare på det som våra medlemmar redan skapat. Vi skall få bättre lokal för dansverksamheten.

Vi får andra lokaler för en aktiv fortsatt marknadsföring av Trädgårdstorp, ge möjlighet till att man i flera sammanhang än nu skall kunna besöka vår anläggning.

Närmast funderar styrelsen på att göra maj månad till en tid då allt skall kunna hända på Trädgårdstorp, dag såväl som kväll.

vi återkommer till kommittéer med förslag och förfrågan.

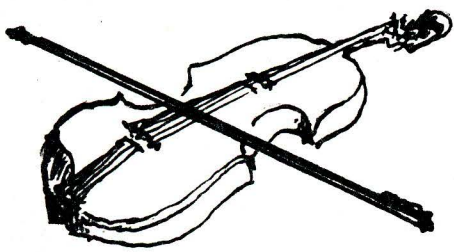
R.E.

Ansvarig utgivare: Rune Engström
08-91 10 92

Redaktion: Georg Malmkvist
08 778 17 11
Malmgårdsbacken 2 14600 Tullinge

Sista manusdag för BOTVIDSBYGDEN
N:r 2 den 15 juni 1987.

Spelmannslaget aktiviteter

1986

Regelbundna spelövningar söndagar under vinter ó höstsäsong.

Spelningar åt Gillet:

Hembygdens dag på Trädgårdstorp och
den traditionella spelningen i Tullinge kyrka.

Midsommarfirande på Trädgårdstorp.

Julmarknaden på Trädgårdstorp.

Under året hållna gammaldansträffar.

Ungdomsringens dag på Skansen.

ÖVRIGT:

Spelat åt Botkyrka - Salems nemslöjdsförenings
försäljning ó utställning i kyrkskolan vid
Salems kyrka i november, Lördag - Söndag.

Spelmans-stämmor med uppspelning på scen:

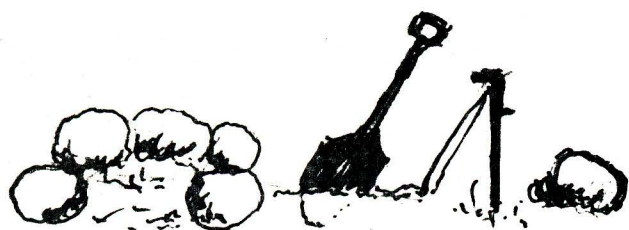
Slagsta Gilles vinterstämma.

Slagsta Gilles sommarstämma,

spelmanstämma på Tore-källberget.

Spelmans-stämmorna i Norrbo - Delsbo

Lasse Eriksson
spelmanslaget.

Allt gräva

MÅNGA VILL GRÄVA

Att vara amatörarkeolog är populärt. Det nordiska hembygdsförbundet där jag är verksam anordnade förra våren en konferens i Mariehamn om amatörarkeologers möjligheter att i de olika nordiska länderna få vara med i den arkeologiska forskningen.

I vår egen förening finns också flera som är intresserade. Vera Torgilsson ordnade förra sommaren en bussresa till Danmark och Tyskland för att studera. Om den resan och en del annat står att läsa i den danska tidskriften "Fynboer og arkæologi". Museumsassistenten Eigil Nikolajsen berättar om hur han vill utvidga det arbetesom han utför hemma i Odense till att bli en nordisk - kanske en internationell - angelägenhet. Här följer hans berättelse:

Ur tidskriften
"Fynboer og arkæologi" nr 3 - 1986.

GRÄNSÖVERSKRIDANDEN

Grunden för det arbete som utföres av amatörer från Fyn är det lokala området, socknen eller kommunen där man bor. Det är ett rum i vilket entusiasmen och engagemanget för arkeologin utvecklas och trivs.

Men utan impulser och upplevelser utifrån riskerar man att bli fastlåst och förlora sinnet för proportioner i en självupptagen

syn på egna fynd och hembygdens förträfflighet.

Här på Fyn har vi försökt att gå emot en sådan tendens genom att arrangera gemensamma möten och kurser samt genom att påverka människor till att gå in i gemensamma projekt och samarbete.

Så långt är det gott :

I många år har jag gått med en stilla dröm om att amatörarkeologiskt samarbete också skulle låta sig utbyggas till riksplanet. Det är händelsevis en idé som inte bara jag har. Andra har också givit uttryck för liknande tankar. Men tills vidare har de nationella kontakterna varit baserade på flera privata initiativ och inte varit baserade på en sammanhängande, arkeologisk grund - via en landsammanslutning av amatörarkeologiska föreningar eller liknande. På ett sådant sätt kunde man etablera verklig kontakt, samarbete, o s v ut över gränserna - geografiskt såväl som museiorganisatoriskt.

Orsaken till att en organisation av detta slag ännu inte sett dagens ljus sammanhänger med att de lokalt "organiserade" amatörerna koncentrerar krafterna på det nära området och inte känner sig manade att gå in i ett uppbyggnadsarbete på riksplanet. Orsakerna till att engagemang saknas på detta område kan vara många. Personligen tror jag att det rör sig om att bevis saknas om fördelen med att också arbeta i större sammanhang. Att man ännu inte har tvingat sig själv till att definiera sin situation och ställa upp perspektivrika mål. På ett sätt känner man sig kanske bromsad av det etablerade museiväsendets dominans.

Tanken att amatörarkeologerna borde se något mera till varandra på riksplanet innebar också en utveckling med siktet inställt på internationella kontakter, kanske med början i ett nordiskt samarbete.

Ett litet försök i denna riktning förekommer t ex i HARJAS förslag

till Odense kommun om att etablera ett samnordiskt utgravningsläger i anslutning till stadens tusenårsjubileum 1988, Initiativet formulerades för knappt ett år sedan.

Nordiska förbundet för Hembygdsarbete - en sammanslutning av lokalhistoriska föreningar i Sverige, Finland och Norge - inbjuder mig till att bidra med ett inlägg om dansk amatörarkeologi på en minikonferens om "Hembygdsarkeologen i nordiskt perspektiv". Den ägde rum på Åland ett veckoslut i början av maj.

Här kom jag att uppleva ett överväldigande stort intresse för den "Fynska modellen" - den samarbetsform som praktiseras mellan de Fynska amatörgrupperna och stiftsmuséer.

Speciellt svenskarna förklarade denna modell som idealisk och jag vet att de fortsatt arbetet med att etablera ett liknande förhållande i Stockholmsområdet, varifrån de flesta initiativ på amatörområdet för tillfället utgår.

Jag har t ex ombetts att mera detaljerat redogöra för de fynska erfarenheterna i Stockholms läns hembygdshörbunds tidskrift i början av 1987.

Från kontakterna på Åland fick jag veta att de initiativrika svenskarna hade planlagt en arkeologisk tur till Danmark i juni och helt plötsligt var vi i färd med att göra ändringar i deras program så att ett möte med fynska amatörer blev möjligt.

Det blev ett kortvarigt men intensivt möte. De svenska gästerna blev fördelade ut över Fyn i privat inkvartering, med små arrangemang på lördagsförmiddagen och gemensam avslutning på Hollufsgård på eftermiddagen. Trots den begränsade tiden gick det blixtnabbt att få igång pratet om vårt gemen-

samma intresse och goda kontakter blev etablerade. Lusten att fortsätta med gemensamma aktiviteter blev i varje fall kraftigt underbyggd.

Utöver den varma kontakten med de svenska amatörerna har konferensen på Åland också för med sig att vi nu står i kontakt med de mycket aktiva svensktalande amatörerna i Österbotten i Finland.

Ett ytterligare ordentligt "lyft" fick den samnordiska amatörarkeologin genom en artikel i den svenska tidskriften "Populär Arkeologi". Helt utan sammanhang med Ålands-konferensen kom redaktör Anders Ljungberg till Fyn för att besöka oss på utgravningslägret vid Voldbrokov. Lägren och Fynsk amatörarkeologi beskriva i en fyrsidig mycket fin uppsats. I samma tidskrift blev också amatörerna i Österbotten tilldelade spaltutrymme. Där tas också upp visionen från minikonferensen på Åland om att utvidga samarbetet mellan Nordens amatörarkeologer.

Från svensk sida satsas det också på en sådan utveckling. Här har man också ett gott redskap i form av Nordiska förbundet för Hembygdsarbete, som också representerar Finland och Norge, men som sagt inte Danmark och inte heller Island.

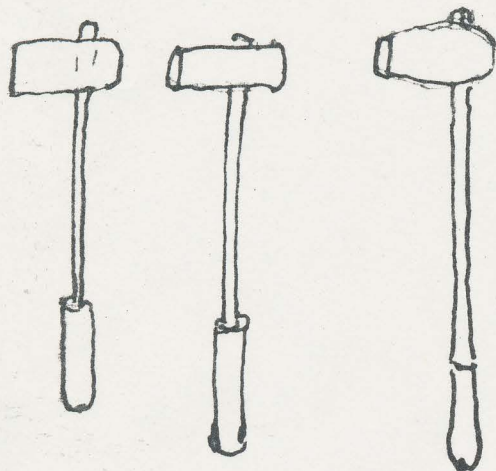
Island kommer kanske med nu till sommaren då förbundet arrangerar en tur till sagoön.

Om vi hade en dansk organisation för amatörarkeologi, skulle den säkert också finnas med i den nordiska samorganisationen. Då skulle vi kunna vara med och prägla en utveckling, som vi har vittalt intresse av att öva inflytande på och som våra nordiska "kolleger" gärna ser att vi med våra erfarenheter borde vara med i.

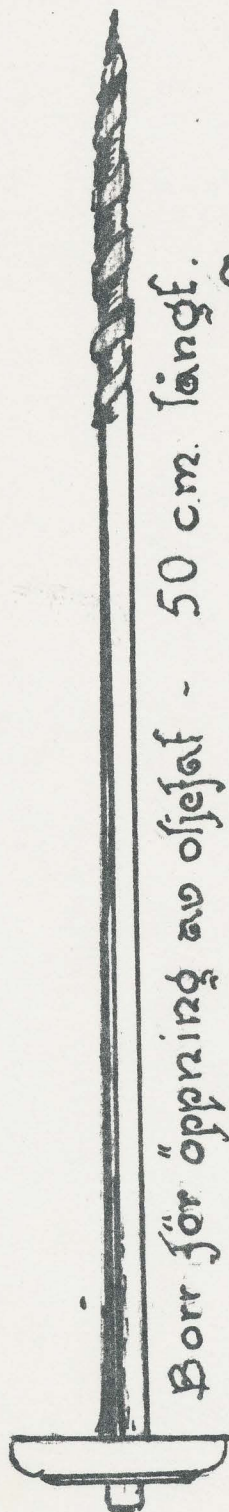
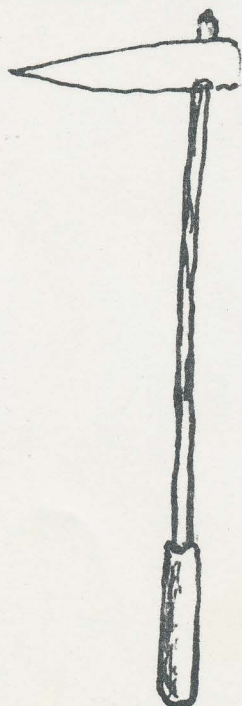
Eigil Nikolajsen

Amatörarkeologerna på Fyn planerar en resa till Sverige sommaren 1987.

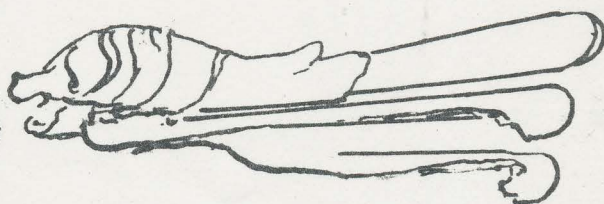
Gåvor till Gillef skänkta av Eva Handin den 5/10 86.

4. st Lödkolvvar

Borr för öppning av oljesaf - 50 cm. långt.

Korkfång

2. st.

Mall för tvättning eller stickning av sockor eller strumpor.

Unika box. innehållande
Termos och matark.